

פרשיות אזורי מות-קדושים

ari.kahn@biu.ac.il

הרב ארי דוד קאהן

1. ויקרא פרק יט,

(א) וינדבר ה' אל-משה לאמר: (ב) דבר אל-כל-עדת בני-ישראל ואמרת אליהם **קדושים** תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם: ...

2. ספורנו ויקרא פרק יא:ב

זאת היתה אשר תאכלו. הנה אחר שהתנצלו ישראל את עדין הרוחני שקנו במתן תורה, אשר בו היו ראים לשורות שכנה עליהם בלתי אמצעי, כאמרו בכל המקום אשר אנפיר את שמי, אבא אליך וברכתיה (שמות כ, כא) כמו שיהיה הענין לעתיד לבא, כאמרו ונתתי משפני בתוככם, ולא תגעל נפשי אתכם (לסלו כו, יא) מאס האל יתברך אחר פה מהשרות עוד שכינתו ביניהם כלל, כאמרו כי לא אעלה בקרבך (שמות לג, יב - טז), והשיג משה רבנו בתפלתו (לעיל ט, כג) איזה תקון, שתשרה השכינה בתוכם באמצעות משכן וכליו ומשרתיו וזבחיו, עד שהשיגו וזכו אל נירא כבוד ה' אל כל העם ואל ירידת אש מן השמים (שם כד) ובכן ראה לתקן מזגם שיהיה מוכן לאור באור התיים הנצחיים, ונה בתקון המזונות והתולדה. ואסר את המאכלים המטמאים את הנפש במדות ובמשפלות, כאמרו ונטמאתם בם (שם) וכאמרו אל תשקצו את נפשתיכם (לסלו פסוק מג) וכאמרו ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים, והתקדשתם והייתם קדושים (פסוקים מד - מה) פרוש נצחיים, מתדמים לבורא יתברך, כאמרו כי קדוש אני (שם). ואסר הנדה והזבה והיולדת, לקדש את הירע ולטהרו מפל טמאה, כאמרו והזרתם את בני ישראל מטמאתם, ולא ימתו בטמאתם, בטמאם את משפני (לסלו טו, לא) והזכיר לשון טמאה בנבלת בהמה וחייה טמאה ובח' שרצים ובנבלת בהמה טהורה שפכל אחד מאלו יש טמאת מגע ובקצתם טמאת משא. אמנם המטמאים את הנפש בלבד, והם דגים ועופות וחיגבים ושאר שרצים שאין בהם טמאת מגע כלל יזכר בהם שקוצ, כאמרו שקץ הם לכם, לא יאכלו שקץ הם, שקץ הוא לא יאכל, לא תאכלום כי שקץ הם:

3. ויקרא פרק יח, יט-ל

(יט) ואל-אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערוותה: (כ) ואל-אשת עמיתך לא-תתן שכבתך לזרע לטמאה-בה: (כא) ומזרעך לא-תתן להעביר למלך ולא תחלל את-שם אלהיך אני ה': (כב) ואת זכר לא תשכב משפכי אשה תועבה הוא: (כג) ובכל-בהמה לא-תתן שכבתך לטמאה-בה ואשה לא-תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: (כד) אל-תטמאו בכל-אלה כי בכל-אלה נטמאו הגוים אשר-אני משלח מפניכם: (כה) ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את-ישביה: (כו) ושמרתם אתם את-חקתי ואת-משפטי ולא תעשו מפל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם: (כז) כי את-פלה-התועבת האל עשו אנשי-הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: (כח) ולא-תקיא הארץ אתכם בטמאתם אתה כאשר קאה את-הגוי אשר לפניכם: (כט) כי כל-אשר יעשה מפל התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם: (ל) ושמרתם את-משמרתיי לכלתי עצות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני ה' אלהיכם: פ

4. ויקרא פרק טו, יט-כח

(יט) ואשה פיי-תהיה זכה דם יהיה זכה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל-הנגע בה יטמא עד-הערב: (כ) וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר-תשכב עליו יטמא: (כא) וכל-הנגע במשפכה יכבס בגדיו ורתץ במים וטמא עד-הערב: (כב) וכל-הנגע בכלי-כלי אשר-תשכב עליו יכבס בגדיו ורתץ במים וטמא עד-הערב: (כג) ואם על-המשכב הוא או על-הכלי אשר-הוא ישבת-עליו בנגעו-בו יטמא עד-הערב: (כד) ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל-המשכב אשר-ישכב עליו יטמא: פ (כה) ואשה פיי-זוה זוב דמה ימים רבים בלא עת-נדתה או כיי-תזוב על-נדתה פלי-ימי זוב טמאתה פיימי נדתה תהיה טמאה הוא: (כו) כל-המשכב אשר-תשכב עליו פלי-ימי זוכה

כַּמְשָׁבֵב נִדְתָה וְהִזְהִיגְלָה וְכָל־הַכְּלִי אֲשֶׁר תִּשָּׁבַע עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה כְּטִמְאַת נִדְתָה: (כו) וְכָל־הַנּוֹגֵעַ בָּם יִטְמָא וְכַסֵּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרְב: (כח) וְאִם־טִהַרְהָ מִזֹּבָה וְסִפְרָה לָהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחֵר תִּטְהַר: 5. ויקרא פרק יט,

(א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: (ג) אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: (ד) אֶל־תִּפְנֹה אֶל־הָאֲלִילִים וְאֵלֵהֶי מִסִּכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: ... (ה) לֹא־תַעֲשׂוּ עוֹל בַּמִּשְׁפָּט בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמְשׁוּרָה: (ו) מֵאֲזֵנֵי צֶדֶק אֲבִי־צֶדֶק אֵיפֶת צֶדֶק וְהָיוּ צֶדֶק יִהְיֶה לָכֶם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (ז) וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי ה': פ 6. ויקרא פרק כ, ו-ח

(ו) וְהִנָּפֵשׁ אֲשֶׁר תִּפְגַּה אֶל־הָאֵבֶת וְאֶל־הַיְדֻעֲנִים לִזְנוֹת אַחֲרֵיהֶם וְנִתְתִּי אֶת־פְּנֵי בְגָדָי הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ: (ז) וְהִתְקַדְּשִׁיתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: (ח) וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי ה' מְקַדְּשְׁכֶם: 7. ויקרא פרק כ, כא-כו

(כא) וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשְׁת אָחִיו נָדָה הוּא עֲרוֹנָת אָחִיו גְּלוּהָ עֲרִירִים יִהְיוּ: (כב) וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִקְיִי אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לְשִׁבְתָּ בָּהּ: (כג) וְלֹא תִלְכוּ בַחֲקֹת הַגּוֹי אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי עֲשׂוֹ וְאֶקֶץ בָּם: (כד) וְאָמַר לָכֶם אֲתֵם תִּירְשׁוּ אֶת־אֲדֹמְתֵם וְאִנִּי אֶתְנַנֶּה לָכֶם לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ אֶרֶץ זָבֹת חֶלֶב וְדִבְשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים: (כה) וְהִבְדַּלְתֶּם בְּיַוְהַדְהִמָּה הַטְהַרְהָ לְטַמְאָהּ וּבְיַוְהַעֲוֹף הַטַּמְאָה לְטַהַר וְלֹא־תִשְׁקְצוּ אֶת־נַפְשֵׁיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבְעוֹף וּבְכָל־אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטָמֵא: (כו) וְהִיִּיתֶם לִי קְדוּשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' וְאֲבַדְל אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים לְהַיְזוֹת לִי: (כז) וְאִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בָהֶם אוֹב אוֹ יְדַעְנֵי מוֹת יוֹמְתוֹ בְּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם: פ 8. ויקרא פרק כא, י-טו

(י) וְהִפְהֹוּ הַגְּדוֹל מֵאֲחֵיו אֲשֶׁר־יוֹצֵק עַל־רֵאשִׁיו שָׁמֹן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת־יָדוֹ לְלַבֵּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־רֵאשׁוֹ לֹא יַפְרֹעַ וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם: (יא) וְעַל כָּל־נִפְשֹׁת מֵת לֹא יִבֵּא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא: (יב) וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יִחַלֵּל אֶת מְקוֹדֵשׁ אֱלֹהָיו כִּי גֹזֵר שָׁמֹן מִשְׁחָת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי ה': (יג) וְהוּא אִשָּׁה בְּבַתּוֹלָהָ יִקַּח: (יד) אֶלְמִנָּה וּגְרוּשָׁה וְחַלְלָהּ זָנָה אֶת־אֱלֹהֵי לֹא יִקַּח כִּי אִם־בַּתּוֹלָה מֵעַמּוֹ יִקַּח אִשָּׁה: (טו) וְלֹא־יִחַלֵּל זֶרְעוֹ בְּעַמּוֹ כִּי אֲנִי ה' מְקַדְּשׁוֹ: פ 9. ויקרא פרק י, ו-ז

(ו) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וּלְאַלְעָזָר וּלְאִיתְמָרוּ בְּנָיו רְאִישֵׁיכֶם אֶל־תִּפְרְעוּ וּבְגָדֵיכֶם לֹא תִפְרְמוּ וְלֹא תִמְתּוּ וְעַל כָּל־הָעֵדָה יִקְצָף וְאִחֵיכֶם כָּל־בְּיַת יִשְׂרָאֵל יִכְפוּ אֶת־הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף ה': (ז) וּמִסִּפְתַּח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תִצָּאוּ פֶן־תִּמְתּוּ כִּי־שָׁמֹן מִשְׁחָת ה' עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כַדְבָר מֹשֶׁה: פ 10. ויקרא פרק כב, כו-לג

(כו) וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (כז) שׁוּר אוֹ־כֶשֶׁב אוֹ־עֵז כִּי יוֹלֵד וְהִיָּה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקַרְבָּן אִשָּׁה לָהּ: (כח) וְשׁוּר אוֹ־אִשָּׁה אֹתוֹ וְאֶת־בְּנָו לֹא תִשְׁחַטוּ בַיּוֹם אֶחָד: (כט) וְכִי־תִזְבְּחוּ גֹבַח־תּוֹדָה לָהּ לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ: (ל) בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אֲנִי ה': (לא) וְשִׁמְרַתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי ה': (לב) וְלֹא תַחַלְלוּ אֶת־שֵׁם קְדוֹשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה' מְקַדְּשְׁכֶם: (לג) הַמוֹצֵיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהַיְזוֹת לָכֶם לֵאמֹר אֲנִי ה': פ 11. שמות פרק יט, ו-טו

(ו) וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מִמְלַכַת פְּהַנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ אֲלֵה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (ז) וַיִּבֹּא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיִּשָּׂם לִפְנֵיהֶם אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ ה': .. (י) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה לְךָ אֶל־הָעָם וְקַדְּשִׁיתֶם הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבִּסוּ שְׂמֹלֹתֶם: (יא) וְהָיוּ גִבּוֹרִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּיּו בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִבָּדֵה ה' לְעִינָיו כָּל־הָעָם עַל־הַר סִינַי: (יב) וְהַגְּבַלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הַשְּׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בְּהָר וּנְגַע בְּקַצְהוּ כָל־הַנּוֹגֵעַ בְּהָר מוֹת יוֹמָת: (יג) לֹא־תִגַּע בּוֹ יָד כִּי־סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ־יִרְהָ יִרְהָ אִם־בְּהֵמָה אִם־אִישׁ

לֹא יתְנֶהּ בְּמִשְׁחָהּ הַיָּבֵל הַמָּה יַעֲלוּ בָהֶר: (יד) וַיִּרְדּוּ מִלְּפָנֶיךָ מִן־הַהָר אֶל־הָעַם וַיִּקְדָּשׁ אֶת־הָעָם וַיִּכְבְּדוּ
שְׁמֵלֹתָם: (טו) וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הִנֵּנוּ נֹכְחִים לְשִׁלְשֵׁת יָמִים אֶל־תִּגְשׁוּ אֶל־אֱלֹהֵיכֶם:

12. שמות פרק כ, יג... לא תנאף

13. שמות פרק כ, יט-כג

(יט) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם: (כ) לֹא
תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהִי לְסֶף וְאֵלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם: (כא) מִזְבַּח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה־לִּי וְנֹכַחַת עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ
וְאֶת־שְׁלֵמֶיךָ אֶת־צֹאנֶיךָ וְאֶת־בָּקָרְךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת־שְׁמִי אֲבוֹא אֵלֶיךָ וּבְרַכְתִּיךָ: (כב)
וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים תַעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶנּוּ אֶתְהֶן גֹּזֵית כִּי חֲרָבָה תִּנְפֹץ עָלֶיךָ וּתְחַלְלֶנּוּ: (כג) וְלֹא־תַעֲלֶה
בְּמַעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגְלֶה עֲרוֹתֶיךָ עָלָיו: פ

14. אלשיך על שמות פרק כ פסוק כג

וכן בכבש המזבח חס רחמנא בל תגלה ערותו עליו, קל וחומר למגלה ערותו באשת עמיתו:

15. רש"י שמות פרשת יתרו פרק כ פסוק כג

אשר לא תגלה ערותך - שעל ידי המעלות אתה צריך להרחיב פסיעותיך; ואע"פ שאינו גלוי ערוה
ממש, שהרי כתיב ועשה להם מנסי בד, מפל מקום הרחבת הפסיעות קרוב לגלוי ערוה הוא, ואתה
נוהג בהם מנהג בזיון; ונהרי דברים ק"ו, ומה אבנים הללו שאין בהם דעת להקפיד על בזיון, אמרה
תורה הואיל ויש בהם צרף לא תנהג בהם מנהג בזיון, חבבה שהיא בדמות יוצר, ומקפיד על בזיונו,
על אחת כמה וכמה:

16. ויקרא פרק כו, א-ב

(א) לֹא־תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִים וּפְסֻל וּמִצְבֵּה לֹא־תִקְיִמוּ לָכֶם וְאָבֹן מִשְׁפִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאַרְצְכֶם לְהַשְׁתַּחֲוֹת
עָלֶיךָ כִּי אָנֹכִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: (ב) אֶת־שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי ה': ס

17. ויקרא פרק כו, ג-יג

(ג) אִם־בַּחֲקֹתַי תִּלְכּוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אִתְּם: (ד) וְנִתְּתִי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנִתְּנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ
וַעֲזַן הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיָו: (ה) וְהַשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת־בְּצִיר וּבְצִיר יִשְׁיג אֶת־גֶּרֶע וְאֶכְלֹתֶם לְחֶמְכֶם לְשִׁבְעַ
וַיִּשְׁבַּתֶּם לְבַטַח בְּאַרְצְכֶם: (ו) וְנִתְּתִי שְׁלוֹם בְּאַרְצְךָ וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מִתְּרִיד וְהַשְׁבַּתִּי טִיגָה רַעַה מִן־הָאָרֶץ
וְחָרֵב לֹא־תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם: (ז) וּרְדַפְתֶּם אֶת־אֵיבֵיכֶם וְנָפְלוּ לְפָנֵיכֶם לְחָרֵב: (ח) וְרָדְפוּ מִמֶּנּוּ חֲמֹשֶׁה מֵאָה
וּמֵאָה מִמֶּנּוּ רַבָּה יִרְדְּפוּ וְנָפְלוּ אֵיבֵיכֶם לְפָנֵיכֶם לְחָרֵב: (ט) וּפְגִימֵי אֱלֹהֵיכֶם וְהַפְרִיטִי אֶתְכֶם וְהַרְבִּיתִי
אֶתְכֶם וְהִקִּימְתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם: (י) וְאֶכְלֹתֶם יִשָּׁן נוֹשָׁן וַיִּשָּׁן מִפְּנֵי חֲדָשׁ תּוֹצִיאֻ: (יא) וְנִתְּתִי מִשְׁפָּנִי
בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשֵׁי אֶתְכֶם: (יב) וְהִתְּהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִנִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי
לְעָם: (יג) אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵהַיָּם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מִטַּת עַלְכֶם
וְאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמִמִיּוֹת: פ

18. ספורנו ויקרא פרק כו פסוק יא

(יא) ונתתי משכני בתוכם. תשרה שכינתי בתוכם בכל מקום שתהיו כמו שיעד קודם העגל
באמרו בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך (שמות כ, כא):

19. בראשית פרק ט, א-ז

(א) וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פָּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ: (ב) וּמִזֵּרְאֲכֶם וְחִתְכֶם
יִהְיֶה עַל כָּל־חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם כְּכֹל־אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאֲדָמָה וּבְכָל־דְּגֵי הַיָּם בְּיַדְכֶם נִתְּנוּ: (ג)
כָּל־רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא־חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ כִּי־רַק עֹשֵׁב נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־: (ד) אֲדָ־בְּשֵׁר בּוֹנֵשׂוּ דָמוֹ
לֹא תֹאכְלוּ: (ה) וְאִף אֶת־דַּמְכֶם לִנְפְשֹׁתֵיכֶם אֲדַרְשׁ מִיַּד כָּל־חַיָּה אֲדַרְשְׁנֻ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אֶחָיו
אֲדַרְשׁ אֶת־נַפְשׁ הָאָדָם: (ו) שִׁפְךָ דָם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹךְ כִּי בְּצַלֵּם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם: (ז)
וְאַתֶּם פָּרוּ וּרְבוּ שִׂרְצוּ בְּאָרֶץ וּרְבוּ־בָהּ: ס... (יט) שְׁלֵשָׁה אֱלֹהִים בְּנִי־נֹחַ וּמֵאֵלֶה נִפְצָה כָּל־הָאָרֶץ: (כ)
נִחַל נֹחַ אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם: (כא) וַיִּשֶׁת מִן־הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְּגַל בְּתוֹךְ אֶהֱלֶה: (כב) וַיֵּרָא חָם אָבִי
כֹּנֵעַן אֶת עֲרוֹת אָבִיו וַיַּגֵּד לְשִׁגְי־אֶחָיו בַּחוּץ: (כג) וַיִּקַּח שָׁם וַיִּפֹּת אֶת־הַשְּׂמֵלָה וַיִּשְׁיֵמוּ עַל־שִׁכְּם שְׁנֵיהֶם

וּלְכוּ אַחֲרַיִת וַיִּכְסּוּ אֶת עֵרֹנֹת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אַחֲרַיִת וְעֵרֹנֹת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ: (כד) וַיִּקַּח גַּם מִיַּגוֹ
וַיֵּדַע אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה-לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן: (כה) וַיֹּאמֶר אֲרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו:
וַיִּקְרָא פֶּרֶק יח, ז-ח
(ז) עֵרֹנֹת אֲבִיךָ וְעֵרֹנֹת אִמְךָ לֹא תַגְלֶה אִמְךָ הִוא לֹא תַגְלֶה עֵרֹנֹתֶיהָ: ס (ח) עֵרֹנֹת אִשְׁת־אֲבִיךָ לֹא תַגְלֶה
עֵרֹנֹת אֲבִיךָ הִוא: ס